

1. W przetargu nr 2034 na produkcję i powielanie płyt CD-ROM zawierających serie L i C Dziennika Urzędowego: ze względu na to, że zamówienia udzielono konkurentowi skarżącej, mimo iż skarżąca złożyła najkorzystniejszą ekonomicznie ofertę; że wprowadzono zamiany do istotnych warunków specyfikacji i obniżono wymogi w toku postępowania przetargowego lub po dokonaniu wyboru wykonawcy, nie informując o tym pozostałych oferentów; że odmówiono przeprowadzenia odpowiedniej kontroli wyników przetargu, gdy Urzędowi Publikacji zostały zgłoszone zastrzeżenia co do wyniku przetargu; że zaniechano zorganizowania nowego przetargu zamiast pozostawać przy zamówieniu nr 2034 mającego jako podstawę znacznie obniżone kryteria.

2. W przetargu nr 6019 na świadczenie usług dotyczących elektronicznych publikacji, zwłaszcza Suplementu do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz.U. S.), po przystąpieniu 10 nowych państw członkowskich: ze względu na to, że unieważniono przetarg na podstawie art. 101 rozporządzenia 1605/2002 ⁽¹⁾ z powodu ujawnienia poufnych informacji; skarżąca podnosi, że rzezone ujawnienie nie mogło mieć wpływu na wynik przetargu, ponieważ informacje te były już publicznie znane, a oferty zostały złożone już przedtem. Ponadto skarżąca utrzymuje, że Urząd Publikacji nie podał odpowiedniego uzasadnienia. Skarżąca podnosi wreszcie, że unieważnienie spowodowało dla niej znaczne szkody, a z dwóch ofert, które nadal brały udział w przetargu, to ona złożyła najkorzystniejszą ofertę.

3. W przetargu nr 1695 na świadczenie usług dotyczących elektronicznych publikacji, zwłaszcza Suplementu do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz.U. S.): ze względu na zastosowanie przedłużenia zamówienia 1695 w celu jego zmiany. Skarżąca twierdzi, że nie istniała podstawa prawna upoważniająca Urząd Publikacji do tego, by dokonać przedłużenia zamówienia lub na nie zezwolić, a w związku z tym zmienić je poprzez zmianę podwykonawcy. Skarżąca podnosi, że Urząd Publikacji nie negocjował ani nie badał w poważny sposób możliwości pozostawienia skarżącej w charakterze głównego podwykonawcy w pozostałym okresie.

Skarżąca utrzymuje, że bezpośrednio w wyniku powyższych naruszeń utraciła ona swoją pozycję przedsiębiorstwa zaopatrującego Urząd Publikacji w oprogramowanie i poniosła znaczne koszty, szkody oraz utraciła zyski, oraz uważa, że Urząd Publikacji jest zobowiązany do wypłacenia za nie odszkodowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248 str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2008 r. — Coin przeciwko OHIM — Dynamiki Zoi (FITCOIN)

(Sprawa T-249/08)

(2008/C 209/112)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Coin SpA (Mestre, Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Perani i P. Pozzi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Dynamiki Zoi Anonymi Etairia (Peristeri, Grecja)

Żądania strony skarżącej

- zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 kwietnia 2008 r. w sprawie R 1429/2007-1; odmowa rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 725 298 „FITCOIN”; oraz obciążenie pozostałych uczestników postępowania kosztami postępowania, włączając koszty związane z postępowaniem w sprawie sprzeciwu i postępowaniem odwoławczym przed OHIM.
- Zarzuty i główne argumenty
- Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Uczestnik postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FITCOIN” zgłoszony dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41 — zgłoszenie nr 3 725 298

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Włoski znak towarowy „coin”, rejestracja nr 160 126 dla towarów z klasy 25; włoski znak towarowy „coin”, rejestracja nr 253 233 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41; włoski znak towarowy „coin”, rejestracja nr 240 305 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41; włoski znak towarowy „coin”, rejestracja nr 169 548 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41, rozszerzona na Beneluks, Francję, Węgry, Austrię i Portugalię; włoski znak towarowy „coin”, rejestracja nr 240 286 dla towarów i usług z klasy 25, rozszerzona na Beneluks, Francję, Węgry i Austrię; wspólnotowy znak towarowy „coin”, rejestracja nr 109 827 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35; międzynarodowy znak towarowy „coin”, rejestracja nr R 381 015 dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 35, 36 i 41, wywołująca skutki w Beneluksie, Niemczech, Hiszpanii, Francji, Austrii, Portugalii, Słowenii i na Węgrzech

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ rozpatrywane znaki są do siebie podobne pod względem wizualnym i fonetycznym, a towary i usługi oznaczone tymi znakami są identyczne; naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ używanie zgłoszonego znaku towarowego może wprowadzać w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2008 r. — Edward William Batchelor przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-250/08)

(2008/C 209/113)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Edward William Batchelor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: F. Young, Solicitor, A. Barav, Barrister, D. Reymond, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności dorozumianej negatywnej decyzji Komisji Europejskiej, wywiedzionej z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, wydanej w dniu 9 kwietnia 2008 r. oraz jej wyraźnie negatywnej decyzji z 16 maja 2008 r. wydanej w przedmiocie wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów, złożonego na postawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga o stwierdzenia nieważności wniesiona na podstawie art. 230 WE jest skierowana przeciwko dorozumianej negatywnej decyzji Komisji z dnia 9 kwietnia 2008 r. i wyraźnej decyzji Komisji z dnia 16 maja 2008 r., wydanej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, w której pozwana oddaliła wniosek skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących notyfikacji środków podjętych na podstawie art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady (EWG) w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i

administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej.

Skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 253 WE i art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, a zatem jest nieważna ze względu na poważne naruszenie proceduralne, w szczególności brak dostatecznego uzasadnienia decyzji odmowy dostępu do wnioskowanych dokumentów. Skarżący twierdzi następnie, że odmawiając dostępu do wnioskowanych dokumentów zaskarżona decyzja narusza art. 255 WE i art. 1 a oraz art. 3, art. 4 ust. 1–6 rozporządzenia nr 1049/2001. W szczególności skarżący utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza rozporządzenia nr 1049/2001, w zakresie w jakim stoi na stanowisku, że wyjątki z art. 4 ust. 3 akapit drugi i art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie tego rozporządzenia znajdują zastosowanie, i wreszcie, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001, w zakresie w jakim nie uzasadnia ona odmowy udzielenia częściowego dostępu do wnioskowanych dokumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2008 r. — Tipik przeciwko Komisji

(Sprawa T-252/08)

(2008/C 209/114)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tipik Communication Agency SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: E. Gillet, L. Levi i C. Dubois, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, z nieznaną datą, na mocy której odrzucono ofertę złożoną przez skarżącą w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego na usługi dotyczącego w szczególności strony internetowej EUROPA (PO/2007-31/C2);

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z nieznaną datą, na mocy której udzielono rzeczzonego zamówienia konsorcjum reprezentowanemu przez spółkę *European Service Networ*;